

ÇİĞDEMİM SESİ

Aylık Çevrimiçi Dergi

Sayı: 67

Ekim-2021

www.cigdemim.org.tr

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ AYLIK ÜCRETSİZ ÇEVİRİMİÇİ DERGİ

Sahibi _____ : Çiğdemim Derneği Yönetim Kurulu adına Fatih Fethi Aksoy

Yayın Kurulu: Dilek Yüceel, Elvan Akbay, Fatih Fethi Aksoy, M.Sinan Kayalığıl, Zuhel Yüksel

Tüm yayın hakları saklıdır. Yayımlanan yazı, görsel ve bilgiler kaynak gösterilmeden alıntılanamaz. İmzalı yazılarda görüşler yazarlarına aittir.

“Evrensel insan değerlerine ve barışçılığa aykırı olmamak, hakarete yönelmemek koşuluyla kişisel görüş açıklama özgürlüğünü kullanmaktan yanayız. Bu hususları hukuk uzmanı komşularımıza danışıp onay aldıktan sonra, sorumluluğu yazarına ait olmak üzere yayımlıyoruz”

CORONA VIRÜSÜNDEN NASIL KORUNABİLİRSİNİZ?

Ellerinizi sık sık su ve sabun ile en az 20 saniye boyunca oarak yıkayın.

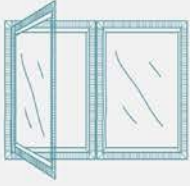
Öksürme veya hapşırma sırasında ağız ve burunu **tek kullanımlık mendille kapatın**, mendil yoksa dirseğin iç kısmını kullanın

Soğuk algınlığı belirtileri gösteren kişilerle aranızda en az **3-4 adım mesafe koyun**

Yurt dışı seyahatlerinizi iptal edin ya da erteleyin

Bulunduğunuz ortamları sık sık havalandırın

Kapı kolları, armatürler, lavabolar gibi sık kullandığınız **yüzeyleri** su ve deterjanla her gün temizleyin

Kıyafetlerinizi **60-90°C'de** normal deterjanla yıkayın

Tokalaşma, sarılma gibi yakın temaslardan kaçının

Ateş, öksürük, nefes darlığı gibi şikayetleriniz varsa, **maske takarak bir sağlık kuruluşuna başvurun**

Soğuk algınlığı belirtileriniz varsa **yaşlılar ve kronik hastalarla temas etmeyin**, maske takmadan dışarı çıkmayın

Ellerinizi gözlerinize, ağızınıza ve burnunuza dokunmayın

Hiçbir kişisel eşyanızı (havlu gibi gündelik eşyaları) **ortak kullanmayın**

Yurt dışından dönüşte ilk 14 günü **evinizde geçirin**

Bol sıvı tüketin, dengeli beslenin, uyku düzeninize dikkat edin

Merhaba,

Derneğimizin kuruluşunun 25.yılına özel düzenlediğimiz “25.Yıl Komşuluk Günü Panayırı” nı 26 Eylül 2021 Pazar günü gerçekleştirdik. Büyük bir coşkuyla ve yoğun katılımı ile gerçekleşen etkinliğimiz 25. Yılımıza yakıştı. Hepinize katılımınızdan dolayı teşekkür ediyoruz. Katkı veren herkesinde emeğine sağlık diyoruz.

Önceki sayımızda bahsettiğimiz 25.Yıl Hatıra Ormanı projemizin ayrıntılarını da çok yakında duyuracağız.

Eğitim desteği projemizin yeni döneminde başvurular ve mülakatlar tamamlandı. Sonuçları yakında açıklayacağız. Bu sene bir yüksek lisans, bir özel okul tam burslu, üç lise ve 21 üniversite olmak üzere 26 öğrenciye burs veriyoruz. Her yıl derneğimizin yaşıyla birlikte bir artarak bu projemizi devam ettiriyoruz. Bize güvenerek bu sürekliliği sağladığınız için sizlere çok teşekkür ediyoruz.

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı coşkusunu bu yıl muhtarlık önündeki törenimizle birlikte akşam saatlerinde mahallemizde meşaleli yürüyüş yaparak kutlayacağız. Şimdiden tüm komşularımızı, bayraklarıyla birlikte davet ediyoruz.

Biliyorsunuz mahallemizde 4 adet devlet okulu var. Anaokulumuz, ilkokul, ortaokul ve lisemizde yeni eğitim öğretim yılı başladı. Okullarımızın devletten alabildiği destek sınırlı ve maalesef bunlar ihtiyaçları karşılamıyor. Veliler ve mahalleliler olarak bizlerde elimizi taşın altına koymak zorundayız. Bu okullar bizim. İster çocuklarımız burada okusun ister okumasın bunlara sahip çıkmalıyız. Lütfen okul-aile birliklerine, banka üzerinden veya makbuz karşılığı, maddi destekte bulunun.

Çiğdem Mahallesi'ne yakışmayan bazı görüntüleri zaman zaman sizlerle paylaşıyoruz. Derneğin çevresinde, parklarda ve cadde-sokaklarda lütfen çöplerinizi yerlere atmayın. Özellikle maske ve eldivenler çok kirliliğe neden oluyor.

Bizi web sayfamızdan, sosyal medya hesaplarımızdan (/cigdemimdernegi) mail grubundan ve whatsapp listelerinden takip edebilirsiniz.

Son olarak derneğimize üye kazandırmak için çevrenizden henüz üye olmayan komşularınızı üye olmaya davet edip gücümüze güç katmanızı bekliyoruz.

Sevgi, saygı ve dostlukla...

Fatih Fethi Aksoy

Çiğdemim Derneği YK Başkanı

MAHALLENİN SAKİNİ DEĞİL, SAHİBİYİZ!

BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ!

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

Çiğdem Mah. 1551.Cadde 14-A Çankaya/Ankara

+90 312 2852047
+90 530 6609583

dernek@cigdemim.org.tr

www.cigdemim.org.tr

0507 8685770

Mahallemizdeki ilk yılımızda eşim Ümit ile yaban otları arasında Karakusunlar'a doğru yürürken aşağılardaki ulu ceviz ağacı bizi gölgesine çağırıyordu. Buğday tarlasından dönüştürülmüş araziye iri oyuncaklar gibi konutlarımızın olduğu yerlerde de minik ceviz fidanları bu büyüklüğe gelecek mi idi? Yoksa bu mahallede doğanlar, Cem Karaca'nın şarkısının da sözleri olan Cahit Külebi'nin "Benim doğduğum köylerde / Ceviz ağaçları yoktu" dizelerinde mi bu güzelim ağacı tanıyacaktı.

Aradan otuz yıl geçti. Eylül ayının güneşli bir sabahında Doğa apartmanının bahçesindeki görkemli ceviz ağaçlarından birinin altında o günleri anımsadık. Sonra mahallemizde kaç ceviz ağacı var diye saymayı aklımızdan geçirdik, cesaret edemedik, yüzlerce olduğunu düşündük, belki de bine ulaşmıştır dedik.

Bu kez buharı üzerinde tüten dizeleri anımsadık. Ezbere çıkaramadık. Bir kıyıda durduk. Telefonumuzdan internete bağlandık, https://www.kartal.bel.tr/tr/hizmetler/ke_dergisi_7sayi_ekitap.pdf adresine ulaştık: "Bahçede kurumuş ceviz ağacı/ Dalında ıssız bir karga/ gagalayıp duruyor yüreğimi / Güneş batana değin". Kenan Sarioğlu'nun Karantina'da Hayal-2 şiirinden dizelerdi bunlar. O sırada ağacın tepesindeki saksığının az ötemizde çimlerin üzerine düşen cevizi gagasına sıkıştırıp havalandığını fark ettik.

Saksığanlar ve kargalar cevizlerin ilk tadımcıları olmalı. Kimi zaman düşürdüklerini bir nedenle alamayınca yeni fidanların sonraki mevsimde sonra topraktan fıskırmasına olanak yaratırlar. Parklara, bahçelere bir bakın, fıskırdıkları ilk günlerde çim ve ot biçme makinasından kendini kurtarıp yaşama tutunan çok sayıda ceviz fidanı göreceksiniz.

Biraz ilerideki ceviz ağacına bir başka saksığan konarken bu kez Kemal Bilbaşar'ın, Cevizli Bahçe öyküsü ile Kadırga öyküsünün konularını ustaca birleştirip yazdığı Yeşil Gölge romanını anımsadım. Romanda tren istasyonu yapılmak üzere istilak edilen ceviz bahçesinin başına gelenler siyasi ve ekonomik çekişmelerin örgüsü içinde anlatılıyordu. Yeşil Gölge 1970 yılında yayımlanmış, Bilbaşar 1983'te aramızdan ayrılmıştı. Ağaçları doğayı yok etme eylemleri her geçen gün arttı.

Ceviz ağaçlarının kesiminden ilk yakınanlardan biri ünlü yazar Falih Rıfkı Atay olmuştu. Atay Cumhuriyetin kuruluşunun ilk yıllarına Atatürk'ün yanından tanıklık etmişti. Anadolu'daki gezi izlenimlerinden bir bölümünü gazetede yayımlamış, sonra da Bizim Akdeniz adıyla kitaplaştırmıştı. Dinar ile Isparta arasında yayla yollarında asırlık ceviz ağaçlarının kesilmesini "cinayet" diye nitelediğini bu kitabında okumuştum.

Türkiye'nin yaşadığı tarihi ceviz katliamı ise 1960'lı yıllara denk gelmişti. O tarihlerde uluslararası mobilya tacirlerinin Türkiye'den başladıkları ceviz tomruğu ithalatı 1989 yılında uygulamaya konulan bir kararla durdurulabilmişti. Aradan yıllar geçti, cevizin değeri yeniden anlaşıldı, fidanlar dikildi, daha bol ürün alınmaya başlandı. Bu çabayla üretimde dünyanın dördüncü büyük ülkesi olarak boy gösterdik. Yine de ceviz ithalatı sürüyor. Çünkü yüksek kalite cevizimizi pahalıya satıp, ithal ettiğimiz ucuzunu tüketiyoruz.

Nâzım Hikmet'in Ceviz Ağacı şiirini bir kez daha anımsayarak yazıyı tamamlayayım.

CEVİZ AĞACI

Başım köpük köpük bulut, içim dışım deniz,
ben bir ceviz ağacıyım Gülhane Parkı'nda,
budak budak, şerham şerham ihtiyar bir ceviz.
Ne sen bunun farkındasın, ne polis farkında.

Ben bir ceviz ağacıyım Gülhane Parkı'nda.
Yapraklarım suda balık gibi kıvıltı kıvıltı.
Yapraklarım ipek mendil gibi tiril tiril,
koparver, gözlerinin, gülüm, yaşını sil.
Yapraklarım ellerimdir, tam yüz bin elim var.
Yüz bin elle dokunurum sana, İstanbul'a.
Yapraklarım gözlerimdir, şaşarak bakanım.
Yüz bin gözle seyredirim seni, İstanbul'u.
Yüz bin yürek gibi çarpar, çarpar yapraklarım.

Ben bir ceviz ağacıyım Gülhane Parkı'nda.
Ne sen bunun farkındasın, ne polis farkında.

Harf Devrimi Anıtı

Tekirdağ sahilindeki meydanda bulunan anıt Atatürk'ün Tekirdağ'da harf devrimini tanıttığı anı temsil eden bir anıttır.

Millî kültürümüzü, muasır medeniyet seviyesinin üstüne çıkarma hedefini ortaya koyan Atatürk, yeni Türk alfabesini 23 Ağustos 1928 tarihinde Tekirdağ ziyaretinde ilan etmiştir. 1 Kasım 1928'de yeni Türk alfabesi Türkiye Büyük Millet Meclisinde kabul edilmiş ve 24 Kasım 1928'de, Atatürk'e "Başöğretmen" unvanı verilmiştir. Bu sürecin başlangıcı da 23 Ağustos 1928 tarihidir.

19.Fıkra Anıtı

Çanakkale savaşı başlamıştır, büyük emperyalist güçlerin donanmaları boğazı geçmeye çalışmaktalar. Yarbay Mustafa Kemal aldığı emir ile Tekirdağ'da 19. Fırkayı (tümen) kuracak ve Çanakkale savunmasına katılacaktır. 2 Şubat 1915'de Tekirdağ'a gelir. Mustafa Kemal ve yaveri Tekirdağ'da ilk geceyi Ortacami Mahallesi Yunus Bey Caddesinde Bahriyeli Salih Bey'in evinde geçirir. Emrindeki yaver ve Çerkeşli Hasan Çavuş'un mangasıyla fırka kurulması için bugün Tıp Fakültesinin bulunduğu ye kışla yapmıştır. Anıt 2013 yılında açılmıştır.

Kaynak; Tekirdağ Kültür Müdürlüğü

**ÇİĞDEMİM YÜRÜYÜŞ TOPLULUĞUNA KATILMAK, KOMŞULARLA
BİRLİKTE ORMAN YÜRÜYÜŞLERİNE ÇIKMAK İÇİN BİZİ
ARAYABİLİRSİNİZ!**

Kadınlara hitaben: Yeterince anlaşılmadığınız, dilediğiniz uzunlukta konuşamadığınız için ya da fazla düz olduğu gerekçesiyle mesela, hayatınızdaki erkekleri kaç kez "odun" sınıfına koydunuz?

Erkeklerle hitaben: Hayatınızdaki kadınlara dair; dırdırından bıktığınızı, baş ağrılarından(!) muzdarip olduğunuzu ya da "ben şimdi yaptım da arkadaş, surat sallıyor?!" hayretini kaç kez dile getirdiniz? Dürüst olalım kendimize, en az birine? 1 kez de olsa? Peki sebep?

Fizyolojik açıdan farklı beyin yapıları. Erkek beynindeki sinir bağlantıları, beynin aynı lobundaki ön ve arka tarafları arasında kurulu. Kadın beyninde ise bu bağlantılar sağ ve sol loblar arasında bir taraftan diğer tarafa doğru dizili. Yani kadınlar konuşurken her iki yarım küreyi birlikte kullanırken erkekler tek yarım küreyi daha baskın

kullanıyorlar. İşte bu sebeple;

- Kadın karar vermeden önce daha fazla bilgi toplamaya ihtiyaç duyuyor ve aç susuz 5 saat alışveriş yapabiliyorken, erkek şipşak hallediverirmiş.
- Kadın her şeyi en ince ayrıntısına kadar hatırlarken, erkek beyni sadece olayın ve durumun ana hatlarını hatırlarmış. (Bu durumda kadın her şeyi not eden kindar; erkek de umarsız bir unutkan olmuyor galiba)
- Kadın bir konuşmayı önsezi ve duygularla algılamak; erkek olaylara daha mantıksal yaklaşmış.
- Kadın beyni çok faalken, erkeğin beyin faaliyetleri düşükmüş. O yüzden uyarıcı ve heyecan arayışında olurlarmış. (TV kanalları arasında oradan oraya geçmeleri bile hep bu arayıştanmış.)
- Testesteron hormonunun beynin konuşma bölümünde yarattığı olumsuz etki sebebiyle erkek konuşma konusunda daha zayıfmış.
- *Kadının duygusal beyni (limbik sistemi) daha büyük olduğu için depresyona girme olasılığı daha yüksekmış.
- *Korku, aşık olma, arzu etme ve aşırı acıkma gibi birçok duygunun merkezi olan hipotalamus, erkekte kadına oranla daha büyükmüş. Bu da onların sekse ve şiddete daha duyarlı olmalarına neden olmuştur.

Hepimizce malum; empati kurmak, mutluluk veren çok güzel bir meziyet.

Adamın/kadının beyin yapısı bunu gerektiriyor" dedigimiz an, daha mı kolay kurarız sanki empatiyi?

BAĞIMSIZ, TARAFSIZ, GÖNÜLLÜ...

Gerekenler

Bir kase pilavlık bulgur

250 gr orta yağlı kıyma

Nar veya erik ekşi si

1 büyük soğan

Birer yemek kaşığı, domates ve biber salçası

4 kaşık yağ

Yaprak

İstenildiği kadar tuz, karabiber, pul biber vb baharat

MALATYA'dan

Yapılışı

Yemeklik doğranan soğan yağda hafif pembeleştirilir. Kıyma eklenir ve kavrulur. Yıkanmış bulgur, salçalar, tuz, baharat karıştırılıp 1 kase su ile pişirilir.

Soğuyunca yapraklara irice sarılır. Üzerine 1 kaşık erik ekşisi / ekşisi ve 1 kase su eklenir. Bir tabak kapatılarak kısık ateşte pişirilir. Suyunu çekmiş olacaktır.

Ayran veya cacık eşliğinde afiyetle yenir.

ATIK İLAÇLAR DOĞAYI KİRLETMESİN

ATIK İLAÇ **ÇÖPE DEĞİL** **ÇEVRECİ ECZANEYE**

Artık ihtiyacınız olmayan veya son kullanım tarihi geçmiş ilaçlarınızı çöpe atmayıp aşağıdaki eczaneye teslim edebilirsiniz.

YENİ GÖKKUŞAĞI ECZANESİ – Atrium İş Merkezi

 ÇİĞDEM MAHALLESİ MUHTARLIĞI ÇİĞDEMİM 1996

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

YENİ DÖNEM ATÖLYE ÇALIŞMALARI

KAYITLARI BAŞLAMIŞTIR.

- KIRKYAMA (PATCHWORK)
- YÖRESEL EL SANATLARI
- RESİM
- TEMEL FOTOĞRAFÇILIK
- FOTOĞRAF ATÖLYESİ
- BAĞLAMA - GİTAR
- ÇOCUK – GENÇLİK KOROSU
- ÇOCUKLARLA DANS
- SATRANÇ
- İNGİLİZCE

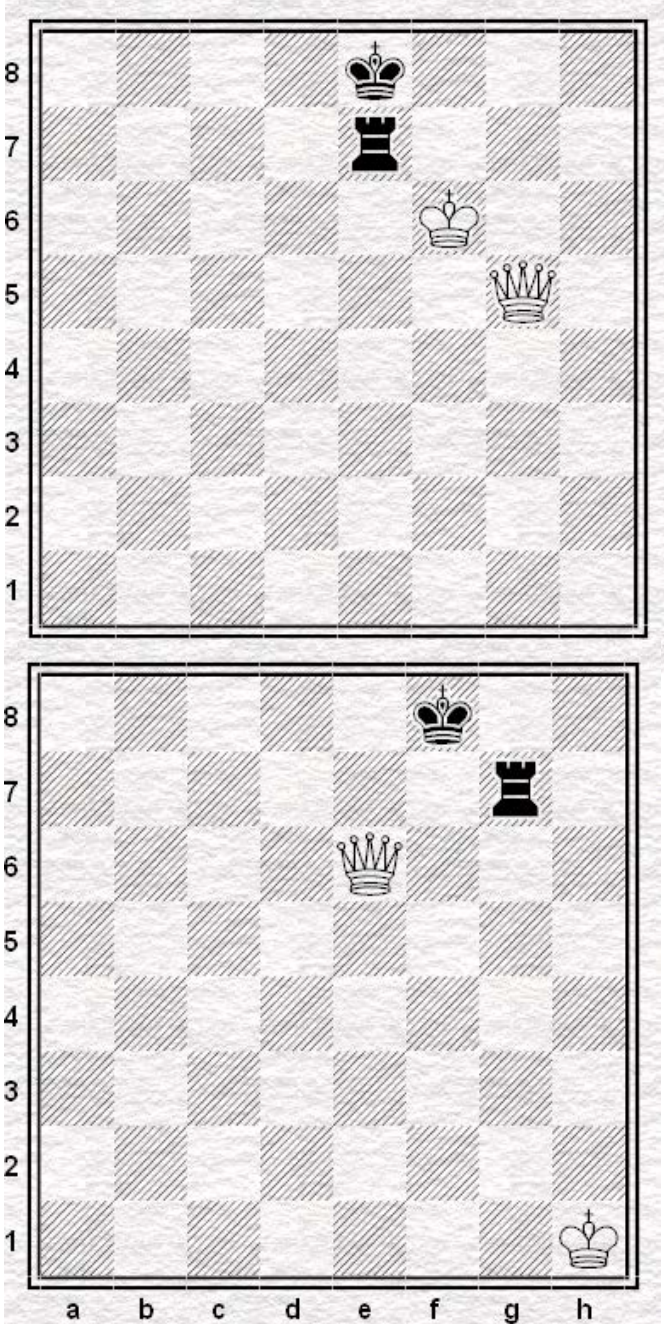
- ÇALIŞMALARA 2 AŞISINI TAMAMLAYANLAR KABUL EDİLECEKTİR.
- ÇALIŞMALAR PANDEMİ KOŞULLARINA UYGUN OLACAK VE KATILIMCI SAYISI 10 KİŞİYİ GEÇMEYECEKTİR.
- KATILMAK İSTEDİĞİNİZ ÇALIŞMALAR İÇİN ÖNKAYIT YAPTIRABİLİRSİNİZ.
- YETERLİ SAYIYA ULAŞANLAR AÇILACAKTIR.
- BUNLARIN HARİCİNDE İSTEDİĞİNİZ ÇALIŞMALARI BİZE BİLDİREBİLİRSİNİZ.
- SINIFIN MÜSAİTLİK DURUMUNA GÖRE PLANLAMA YAPILACAKTIR.
- ÇALIŞMALAR EKİM AYINDAN İTİBAREN BAŞLAYACAKTIR.
- AYRINTILAR İÇİN DERNEĞİMİZİ ARAYABİLİRSİNİZ

Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A Çankaya-Ankara
Tel: 2852047 - 05306609583 www.cigdemim.org.tr

**ALETE KARŞI ALET
VEZİRE KARŞI KALE**

Kazanılması zor olan oyun sonlarından biridir.

Rakip Şah ve Kalenin birbirine yakın olması mat yapmayı zorlaştırır ve pat olasılığını artırır. Kazanç için rakip taşları bir birbirinden uzaklaştırmak ve çifte tehdit bekleme hamlesi ve açmaz konumundan yararlanmak gerekebilir.

1. Vb5 Şah der Şf8 2.Vb8Şah Şd7 3. Vb7 Şah 1-0

O.KULAÇ 2003 oyun sonu.

Kale olan olan tarafın beraberlik şansı olan durumlarda

vardır.

1....Kh7+ 2.Şg2 Kg7+ 3.Şf3 Kf7 4. Şg4 Kg7+ 5.Şf5 Kf7+ 6.Şg6 Kg7+ 7.Şf6 Kg6+ 8.Şxg6 PAT .(pat beraberlik çeşididir)

Satranç sporunun birleştirici gücüyle Türkiye'nin dört bir yanını saracak olan 'Sokakta Satranç Var' projemizin 7'ncisi başlıyor. Federasyonumuz tarafından her yıl okullar açılmadan önceki hafta düzenlediğimiz 'Sokakta Satranç Var' projemizin yedincisini bu yıl 2021 Türkiye Küçükler ve Yıldızlar Satranç Şampiyonaları'nın düzenlenmesi nedeniyle 11 - 19 Eylül 2021 tarihleri arasında hayata geçiriyoruz.

Katılımın yoğun olduğu ve ilgiyle takip edilen projemiz bu sene de "maske, mesafe ve hijyen" kurallarına dikkat ederek düzenlenecektir. Satranç ailemiz dokuz gün sürecek projemize ülkemizin doğusundan, batısına, kuzeyinden, güneyine kadar sokaklardan, okul bahçelerinden, parklardan, kentin simge yerlerinden, sahillerden kısaca her yerden katılabilirler.

"Sokakta Satranç var" sloganına biz de okulumuzun bahçesinde eğitimimizle katıldık.

**HEP BİRLİKTE EL ELE, TERTEMİZ BİR
MAHALLE!**

Lütfen yerlere çöp atmayalım.

Üniversite'den yeni mezun oldum. Eylül dönemine 4 dersten sınava girip başarmıştım. Çok ders çalışmaktan bıkmıştım. Neyse ki o işte bitti dedim. İkinci maratona girmeden bir tatili veya gezi yapmayı hak ettiğimi düşünüyordum. Yani iş aramadan kısa bir gezi yapmalıyım ki olayları iyi tahlil edip düzgün düşünmeliydim. Birkaç yere dilekçe verdim, bunlar genelde devlet daireleriydi, bazı özel şirketlere de CV gönderdim.

2016 yılı sonlarıydı, Ekim ayı çok sıcak geçmediği için tatil planı yapabiliirdim. Memleketim Karadeniz Ereğli'sinde yazın ders çalışma arasında denize girme fırsatı bulmuştum. Nereye gideyim diye düşünürken, yürüyüş rotası tercihini kullanmak aklıma geldi. Geçen sene bazı arkadaşlar Edirne'ye gidip benim duymadığım bazı rotalardan bahsetmişlerdi. İnternet'te araştırmaya başladım. Üç rota ismi vardı. İlk baktığım Via Engatia Yolu, diğerleri ise; İki Deniz Arası ve Sultanlar Yolu. Bunları incelediğimde Sultanlar Yolu'nu tercih ettim. Niye mi? Tarihsel bir trekking yolu ve kültür- doğa ile tarih iç içe geçmiş durumda. Türkiye kısmını bu yıl yaparım, işe girip para kazanınca fırsat bulunca ikinci kısım Avrupa etabını tamamlarım. Viyana'ya kadar giderim dedim.

Türkiye kısmına Seferyolu adı verilmiş ve 390 kilometre yol gidilerek tamamlanan bir güzergah. Bu arada Sultanlar Yolu tamamı 2100 km. olduğunu öğreniyorum. Yolu 2009 yılında Sedat Çakır tasarlamış ve 2010 yılında Türkiye kısmı uluslararası standartlara uygun olarak işaretlenmiş. Güzergah'ın geçtiği yerler; Kapıkule, Kemalköy, Karabulut, Sarayakpınar, (Sırsındığı), Avarız, Edirne, Hıdırağa, Ortakça, Kavaklı, Karayusuf, Süloğlu, Büyük Gerdelli, Dolhan, Paşayeri, Koyunbaba, Kırklareli, Kızılçıkdere, Üsküpdere, Karıncak, Kaynarca, Pınarhisar, Erenler, Poyralı, Doğanca, Develi, Vize, Okçular, Evrenli, Çakıllı, Kavacık, Saray, Küçük Yoncalı, Safaalan, Binkılıç, Aydınlar, Gümüşpınar, İhsaniye, Akalan, Dağyenice, Boyalık, Dursunköy, Sazlıbosna, Şamlar, Kayabaşı ve Eyüp Sultan'dır.

Ben bu güzergahı tersinden yapacaktım. Alışveriş listemi hazırladım, eksiklerimi almam için Kapalıçarşı ve Mahmutpaşa'ya gittim. Büyük AVM mağazalarında kazık yememek için ve sınırlı bütçemi idareli kullanmaya itina göstermeliydim. Malzeme listemi yaptım; Bot, matara, pusula, şapka, düdük, sırt çantası, uyku tulumu, küçük bir kişilik çadır, mont, içlik kalın fanila, fazla miktarda çorap aldım. Hiç belli olmaz yolda bulamam diye biraz da enerji verecek kuruyemiş ve çikolata aldım. Alışverişimi Aksaray'daki mahalle bakkalımızda tamamladım. Çadır işini de arkadaşım çözdü, bana tek kişilik çadırını ve uyku tulumunu verdi. 2016 yılı Eylül ayı 30'unda Süleymaniye ve Eyüp Sultan türbelerini ziyaret edip dua okudum.

Biraz tarih karıştırınca; Birinci Viyana kuşatması 1529 yılında Kanuni Sultan Süleyman tarafından gerçekleştirilmiş ve başarısızlıkla sonuçlanmış. İkinci Viyana kuşatması ise Dördüncü Mehmet'in padişahlığı sırasında olmuş o kuşatma da başarısız olmuştur. Kuşatmaya ön ayak olan Merzifonlu Kara Mustafa Paşa'nın kendi hayatına mal olmuştur. Kuşatma sırasında fırıncılar ay şeklinde çörekler yapmışlar. Türkleri yendiklerini simgeleyen bu çörekler Kruvasan adı verilmiş ve tüm Avrupa'ya yayılmıştır.

Kuşatma sonunda Osmanlı ordusu mehter takımı aletlerini kale önünde bırakmış. Köz davulları, üçgen zillerin Batı müziğine böylelikle girdiği sanılmaktadır. Ayrıca Viyana surlarının dibinde Osmanlı ordusu kahve çuvalarını da bırakmıştır. Osmanlı ordusu gereksiz bulduğu tüm malzemeleri bırakıp öyle çekilmiştir. Kahve çuvalarını bulanlar ne yapacaklarını bilemezler. Polanya asıllı Ukraynalı uyanık biri bunu daha önce Belgrat'ta gördüğü için kahveyi pişirerek para kazanmıştır. Sanırım Viyanalılar kahve içerken kuşatma akıllarına geliyordur.

Bu kadar tarih araştırmasından sonra 1 Ekim'de yola çıkıyorum. Sırtımdaki ağırlık 25-30 kg kadar. İlk durağım Kayabaşı ve Şamlar oldu. Tahminim 30 km yürüdükten sonra müsait bir yerde konakladım. Köy çıkışı olduğu için karnımı doyurdum, kahvehane önünde iki bardak çay içtim. Herkes evine gittiği için kahveciyle konuştuk. Yazın bu yolu çok gezen olmuş, onu öğrendim, biraz moral oldu.

İkinci etap olarak Sazlıbosna ve Dursunköy hattını tamamlamayı hedef aldım. Bu etabı da kolay yaptım. Ertesi gün hedefim Boyalı öncesi Çatalça yönüne dönüp Subaşı mahallesine yakın bir yerdeki Aziz Nesin Vakfı'nı ziyaret etmek. Ertesi gün Örcünlü ve Kestanelik güzergahını geçtim ve Aziz Nesin Vakfı'na yakın bir yerde konakladım.

Uyanınca vakfı ziyaret ettim, birkaç fotoğraf çektim yola devam ettim. Bu yolu yapmakla Boyalık'ı pas geçmiş oldum. Dağyenice'ye doğru devam ettim. Akalan ve İhsaniye'ye geçtim mola verdim. Sonraki üç günde Tekirdağ'ın Saray ilçesine vardım. Burada birkaç gün mola vermek için Kastro denilen deniz sahiline dolmuş ile gittim. Burası Tekirdağ il sınırının Karadeniz ile birleştiği yer. Çok güzel vakit geçirdim. Kızıl erkekli bir grup ile tanıştım. Onların gece yaptıkları eğlenceye beni de davet ettiler. Yaşları benim yaşıma civarında ve hemen hemen hepsi mezun ve son sınıf öğrencileriydi. Sahil kumda ateş yaktılar bir arkadaş gitar çalıp şarkı söyledi Biz de ona eşlik ettik. Şiirler, maniler ve fıkralar derken vaktimiz geçti.

Saray ilçesine dönünce 16. yüzyıl eseri Ayas Paşa Camisi ve Külliyesini gezdim. Avludaki mezarların Kırım Han'ı Giray Bey'e ait olduğunu öğrendim. Çok yorgun olduğum için Saray - Vize arasını dört günde yapabildim. Bu arada Kastro'da kaldığım pansiyonda iyi bir banyo yaptığımı belirteyim.

Vize'de ilk işim bir pansiyon ayarlamak oldu. Çünkü hem banyo yapmam gerekiyordu, hem de ayaklarımda şişme başlamıştı. Bir yandan bayır çıka ine yorulmuştum. Vize Kırklareli'ne bağlı tarihi bir ilçemiz. En önemli tarihi eser küçük Ayasofya dedikleri kilise. Müzekart edindiğim için bir gurupİstanbul'dan gelmişti onlarla beraber gezdim. Onarımı yapılmış ve bakımlıydı. Grubu gezdiren rehberden öğrendim, bilmiyordum. Vize sakin şehirlerden birisiymiş.

Vize'den sonra Develi ve Doğanca köylerini geçip Poyralı'da konakladım. Poyralı deresine girdim, bol suda yıkandım ve serinledim. Dere kenarında yüksekce bir yerde çadırımı kurdum ve dinlenmeye başladım. Bu arada büyük baş ve küçük baş hayvanlardan oluşan bir sürü yanımdan geçti. Çobanla selamlaştık, hatıramızı sorduk.

Pınarhisar'da bir gece otelde kaldım. Dinlendim ve banyo yaptım. Kırklareli'ne fazla mesafe kalmamıştı. Fakat havalarda bozmaya ve kuzeye gittikçe yağmurlar artmaya başladı. Dört köy kalmıştı, bunları da iki üç günde aşacağımı tahmin ettim. Kaynarca, Karıncak, Üsküpdere, Kızılcıkdere köylerini geçtim. Kırklareli'ne vardım. Arkadaşım Ali İhsan'ı aradım. Beni evine davet etti. Aynı sınıftaydık, o hazırda mezun olmuştu. Babasının sanayi çarşısında tornacı dükkanında çalışıyordu. O da birkaç yere başvurmuş cevap bekliyordu.

Annesiyle tanıştım, eşyalarımı beraber yatacağımız odaya koydum. O gün dinlendim, Ali İhsan ile eski günleri ve geleceği tartıştık. Zor günler bizi beklediği kanaatine vardık. Ertesi sabah babasıyla tanıştık ve kahvaltıyı beraber yaptık. Sonra Ali İhsan ile Kırklareli'ni gezmeye çıktık. İstasyon binası, Sabahattin Ali büstünü görünce içime bir hüznü çöktü. Okumuştum, bu halk değerlerini bilemediği birçok insanı harcamıştı. Kıymetini bilememişti. Hapislerde çürümek için kaçan yazarımızı kanlı bir el Kırklareli sınırında öldürmüştü.

İstasyon Caddesi'nden sonra çarşı parkında çay içtik ve Arasta Çarşısı'nı gezdik. Akşam üzeri eve döndük. Ali İhsan'a Edirne'ye beraber gitmeyi teklif ettim. Ali İhsan da yayan değil ama babasının arasını alıp beraber gitmeyi teklif etti. Eşyalarımı bagaja koyup, gezi sonunda Edirne'den otobüs ile İstanbul'a dönebileceğimi söyledi. "Hem ayakların şişmiş kendini fazla zorlama" diye söyledi. Ben de söylediklerine hak verdim. Teklifini kabul ettim.

Ertesi gün eşyaları bagaja yükledik, Ali İhsan'ın ailesine veda edip arabasıyla yola çıktık. Böylece Edirne Kapıkule arasında etabı pas geçmiş olacaktım. Edirne'de ne yapacaktım? Öğle yemeğinde Edirne yaprak döneri yiyecektim. Kapalı Çarşı'dan aileme hediye olarak süs sabunları ve Kavala kurabiyesi alacaktım. Kırkpınar'ı, Balkan Şehitliğini ve II. Beyazıt Şifahanesini gezip şehre dönecektim. Biraz bilgi vermeliyim;

Sultan II. Bayezid Külliyesi'nin çok kubbeli yapısındaki medresede 500 yıl öncesinin tıp öğrencilerin yaşadıkları ortamlar bizi heyecanlandı. Külliye'nin Darüşşifa bölümünü gezerken psikolojik hastaların tedavi edildiği su sesi ve müzik nağmeleriyle huzur buluyoruz.

Darüşşifalar Türk-İslam sentezi içinde hayat bulmuş yapılarıdır. Biz bu sentezin coğrafyamızdaki en belirgin izlerini Anadolu Selçuklu ve onu takip eden Osmanlı Şifahaneleri'nde buluyoruz. Külliye'nin medrese bölümü 1906 yılında askerden atılanlar için hapishane olarak kullanılmış. 1997 yılında Edirne Darüşşifası müze haline getirilmiştir. 2004 yılında Avrupa Birliği en iyi müze ödülünü almıştır.

Edirne Sultan II. Bayezid Külliyesi bünyesinde bugün Sağlık Müzesi olarak hizmet veren Darüşşifa genel olarak iki ana bölümden oluşmaktadır. Medreset-ül Etibba (Tıp Medresesi) ve Şifahane (Hastane) yapısı. Tıp Medresesi'nde şu bölümler vardır; Osmanlı'da Tıp Eğitimi Odası, Öğrenci Odası (2 adet), Uygulamalı Eğitim Odası (2 adet), Müderris (profesör) Odası, Türk Deneysel Tıbbi Odası, Sultan II.Bayezid Külliyesi Tıp Medresesi Odası, Dershane, Teorik Eğitim Odası ve Kütüphane. "Yaşayan Oda" konseptiyle düzenlenen son üç oda ise Musiki Odası, Ebru Odası, Geleneksel El Sanatları Odası olarak ziyaretçilere açıktır. Bunların ardından UNESCO Dünya Miras listesindeki Selimiye camisini gezip akşam otobüs ile İstanbul'a hareket ettim.

LÜTFEN MAHALLE İÇERİSİNDE ARAÇ KULLANIRKEN HIZ YAPMAYALIM!

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ MAHALLE BOSTANI PROJESİ

KOMPOST İÇİN KULLANILAN ATIKLAR

Organik mutfak atıkları (pişmemiş)
Tüm yeşil yapraklılar
Meyve atıkları
Budanmış ev bitkileri, çiçekler
Çay, kahve atıkları
Yumurta kabukları (temizleyip, döveçte
iyice ufalayıp biraz suda bekletirsek çok daha
hızlı ve güzel dönüşür)

Bu atıkları derneğimize
getirebilirsiniz

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ EĞİTİM DESTEĞİ/BURS PROJESİ

**SİZLERİN KATKILARIYLA DEVAM EDEN PROJEMİZDE BU DÖNEM
4'Ü LİSE ÖĞRENCİSİ OLMAK ÜZERE 29 ÖĞRENCİYE 9 AY
BOYUNCA 250 LİRA DESTEK VERDİK.**

**PROJE KAPSAMINDA BUGÜNE KADAR 96 FARKLI GENCİMİZE
DESTEK OLDUK.**

**PROJEYE İSTEĞİNİZ ZAMANDA VE İSTEDİĞİNİZ
MİKTARDA DESTEK OLABİLİRSİNİZ.**

**Bağışlarınızı makbuz karşılığında derneğimize veya
T.İş Bankası Çukurambar Şubesinde bulunan dernek
hesabımıza gönderebilirsiniz.**

4379 – 0001560

TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60

**Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A Çankaya-Ankara
Tel: 2852047 0530 6609583 www.cigdemim.org.tr**

SÖZ
ÇOCUKLARDA!

ÇİĞDEMİM ÇOCUK MECLİSİ YENİ DÖNEM ÇALIŞMALARINA BAŞLIYOR

NE ZAMAN? NEREDE?

16 Ekim 2021 Cts.

14:00-16:00

Çiğdemim Derneği

NASIL BAŞVURU YAPILACAK?

15 Ekim 2021 tarihine kadar derneğe kayıt yaptırılması gerekiyor.

KİMLER KATILABİLİR?

Ortaokul ve Lise öğrencisi olup mahallemizde yaşayan tüm çocuklar.

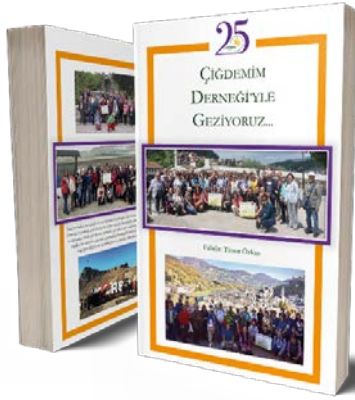
Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A Çankaya-Ankara
Tel: 2852047 0530 6609583 www.cigdemim.org.tr

ARAMIZA HOŞ GELDİNİZ

Eylül ayı içerisinde üyelik başvurusunda bulunan ve Yönetim Kurulumuz tarafından üyeliği onaylanan **Aysun Dalan Ünal ve Duygu Torun Temel'e** aramıza hoşgeldiniz diyor, bu gönüllü desteklerinden dolayı teşekkür ediyoruz.

Henüz üye olmayan komşularımızı da aramızda görmek istiyoruz. Üye formunu doldurup bir fotoğraf vermeniz yeterli. Yıllık üyelik aidatımız 30 TL.dir. (18-25 yaş gençler için 1 TL.)

Derneğimizin düzenlediği gezilere katılan üyelerimizin, bu gezilere ait anı ve izlenimlerini anlattıkları yazılar kitap oldu.

Editörlüğünü gezgin ve gezi yazarı **Timur Özkan**'ın yaptığı kitapta 12 yazarın 37 gezi yazısı yer aldı. Bu vesileyle gezi yazılarını paylaşan üyelerimiz **Aytül Aksungur, Dilek Yüceel, Elvan Akbay, F.Buket Polat, Fatih Fethi Aksoy, Filiz Doğanay, Gönül Öner, M.Demet Yücelgen, Nefise Eke, Timur Özkan, Turhan Demirbaş ve Vecdi Sevig'e** teşekkür ederiz.

Derneğimizin 6. yayını olarak Alter Yayıncılık tarafından yayınlanan kitabımızın kapak tasarımını **Utku Çetin** yaptı.

Çiğdemim Derneği'yle Geziyoruz adıyla yayınlanan kitabımız yurtdışı, yurtiçi ve Ankara gezilerimizden olmak üzere üç bölümden oluşuyor.

Çiğdemim Derneği Y.K. Başkanı **Fatih Fethi Aksoy**'un önsözü ve gezilerimiz düzenleyen **Haşim Ağca**'nın “Çiğdemliler ile Gezi Yapmanın Ayrıcalığı” başlıklı yazısıyla başlayan 240 sayfalık kitapta; yurtdışı gezilerinden 3, yurtiçi gezilerinden 27 ve Ankara gezilerinden derlenen 7 yazı okunabilir.

Bugüne kadar gerçekleştirdiğimiz tüm gezilerin tarihli listeleri ile bu gezilere ait basında çıkan haberlerin yer aldığı kitap; derneğimizin 25 yıllık etkinliklerini özetleyen “Çiğdemim Derneği 25 Yaşında” başlıklı bölümle sona eriyor.

Pandemi nedeniyle bir süredir gezilerimizi gerçekleştiremiyoruz. Bu kitapla önceki gezileri ve anıları komşularımıza hatırlatmak istedik. Kitabı 10 lira bağış karşılığında derneğimizden, kütüphanemizden veya muhtarlığımızdan edinebilirsiniz.

2.EL SATIŞLAR DEVAM EDİYOR

2.El kıyafet ve diğer eşyaların, burs fonumuza bağış karşılığında, satışına devam ediyoruz.
Her gün 12:00-16:00 arasında kültür evimize bekleriz.

Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A Çankaya-Ankara
Tel: 2852047 0530 6609583 www.cigdemim.org.tr

Bugüne kadar iki bölümünü yayınlamış olduğumuz “Çocukluktaki Oyunlarımız, Oyuncaklarımız ve Eğlencelerimiz” isimli yazı dizisinin üçüncüsünde yaz ve sonbahar ayları oyun ve eğlencelerinden bir kısmını hatırlatmaya çalışacağım:

“ŞANS, TALİH, KADER, KİSMET, 5 KURUŞ” :

Bu oyun aynı zamanda o dönemdeki çocukların ilk ticari faaliyetiydi diyebiliriz. Bir kutu içerisinde hazır olarak satılırdı. Fiyatı, hatırladığım kadarıyla 2.5 TL idi. Günümüzdeki “Kazı Kazan” şans oyununun belki de ilk haliydi. Kutunun en alt kısmında “fos” diye isimlendirdiğimiz küçük ve içi boş, tatsız tuzsuz gofretler vardı. Çekilişte hiçbir hediye çıkmayınca bu foslar bir çeşit amorti olarak veriliyordu. Fosların üst kısmında, çekilişte verilecek ikramiyeler bulunurdu. En önemli ikramiye “büyük çikolata” idi ve genellikle “3” numarada olurdu. Çikolata dediysem, adı sakın aldatmasın. Çok kötü, en düşük kaliteli çikoladaydı. “2” Numaradaki ikramiye “yıldızlı gofret” idi. Yıldızlı gofret, fosların yani içi boş, tatsız tuzsuz gofretlerin daha büyük boyutlu olanı ve süslü, parlak alüminyum folyo ile sarı hali idi. Diğer ikramiyeler şunlardı: Tarak (plastik, çok kalitesiz bir tarak), hop hop

topu (İç i talaş dolu bir top. Buna bir lastik bağlıdır. Bu lastiği orta parmağınıza dolayıp topu yere doğru hızla atıp çekersiniz), küçük çikolata (büyük çikolatanın daha küçüğü), gözlük. Gözlük deyince, aklınıza bildiğimiz gözlükler gelmesin. Renkli kartondan kesilmiş bu gözlüğün iki adet göz deliği vardı. Bu deliklerden birine mavi, diğerine kırmızı renkte şeffaf naylon yapıştırılmıştı. Kafaya geçirmek için de ince bir lastik, gözlüğün iki yanındaki deliklere düğümlenmişti.

Kutunun en üstünde, çekiliş yapılan karton vardı. Bu karton şöyleydi: Altta, bazı yerlerinde hediye numaraları yazılı olan düz bir karton parçası, bunun üzerinde bir alüminyum folyo tabakası, en üstte de üzerinde 120 adet yuvarlak delik bulunan bir karton. Bunlar telli zimba ile birleştirilmiştir. “Şans talih kader kismet” kutusunu satın alan bazı çocukların ilk yaptığı şey, hemen bu zimba tellerini açıp, alttaki numaralı karton üzerinden büyük çikolatanın numarası olan “3” rakamını, bir jilet ile, belli olmayacak şekilde kazıyordu. Çünkü, daha ilk çekilişlerde büyük ikramiye birine çıkarsa; geri kalan ikramiyelerin bir cazibesi olmadığından, kutu elinde patlayabilir ve büyük zarara uğrayabilirdi. Bu kazıma işlemi ile son çekilişe kadar büyük ikramiye çıkmamış oluyordu. Böylece bazı çocuklar hayat yolunda ilk hile denemesini de bu şekilde yapmış oluyordu. Her çekilişin bedeli 5 kuruştı. Bu kutuyu satın alan çocuk “Şans talih kader kismet 5 kuruş” diye bağıarak sokaklarda dolaşırdı. Bu iş, yaz tatillerinin gözde faaliyetlerinden biriydi. Biz Cebeci çocukları için en iyi satış yerleri Kurtuluş Parkı, Hukuk Fakültesinin bahçesi ve Siyasal Bilgiler Fakültesinin arkasındaki Cumhuriyet Öğrenci Yurdunun bahçesi idi. Çünkü bahar ve yaz günlerinde oralarda üniversiteli gençler olurdu. Onlar hem birkaç çekiliş yaparlardı; hem de çıkan hediyeleri genellikle almazlardı. Belki de bu jesti, ne kadar bonkör olduklarını arkadaşlarına gösterme fırsatı olarak düşünüyorlardı. Yani bu alış verişten herkes memnun olurdu. Günümüzün popüler deyimiyse tam bir “win win (kazan kazan)” durumu idi. Bütün çekilişleri yaptırabilirseniz (ki bu pek mümkün değildi) 6 TL kazanırdınız. Başta kutuyu alırken verdiğiniz 2.5 TL.yi çıktığınızda, 3.5 TL kar, bir çocuk için çok iyi kazançtı.

KIZILDERİLİ – KOVBOY SAVAŞLARI :

Yaz tatillerinin vaz geçilmez oyunlarından biri de kızilderili-kovboy savaşlarıydı. Bu oyuna komencilik de denilirdi. Oyunun esin kaynağı, 60’lı yıllarda bolca seyrettiğimiz Amerikan yapımı western veya İtalyan yapımı spaghetti western denilen kovboy filmleri idi. Bu oyunda çocuklar iki gruba ayrılırdı. Kovboyların, ya inşaatlardan temin edilen tahta parçalarının bıçakla şekillendirilmesiyle yapılan tüfek veya tabancaları, ya da pazarlarda 25 kuruşa satılan plastik su tabancaları olurdu. Bu tabancaların içine su doldurup, kızilderililere su

sıkarlardı. Kızilderili olanlar ise, ağaç dallarından kendilerine ok ve yay yaparlardı. Bir de, o zamanlar duvar diplerinde, yol kenarlarında bolca yetişen hatmiglül çiçeklerinin pembe veya bordo renkteki taç yapraklarını alınlarına, burunlarına, yanak ve çenelerine yapıştırırlardı. O tarihlerde sokaklarda

gezen, bahçelerde beslenen tavuk veya horozlardan alınan birer adet tüy de kafaya lastikle takılırdı. Herkes bir yerlere saklanır ve gizlenerek diğer oyuncuları bulmaya çalışır. Gördüğüne tüfeğini veya tabancasını doğrultarak “komen komen” diye seslenmek suretiyle ateş etmiş olurdu. Kızılderililer de ok atarlardı. Bu oyun o kadar heyecanlıydı ve o kadar sevilirdi ki, biraksalar sabahtan akşama kadar oynayabilirdik.

YAĞ SATARIM, BAL SATARIM :

Kızlı erkekli oynanan oyunlardan biri olan bu oyun, daha çok pikniklerde, ilkokullarda okul bahçesinde ve bahar aylarında beden eğitimi derslerinde oynanırdı. Grup, bir çember oluşturacak şekilde yere otururdu. Bir ebe grubun arkasında hoplaya zıplaya tur atardı. “Yağ satarım, bal satarım, ustam ölmüş ben satarım” şeklinde bir de tekerleme söylerdi. Bu arada elinde gizlediği mendilini, belli etmeden, oyunculardan birinin arkasında yere bırakırdı. Oyuncuların dönüp geriye kontrol etmesi yasaktı. Mendili arkasına koyduğu oyuncu durumu anlamamış ise, ebe bir tam turunu attıktan sonra, mendili alır ve o oyuncuyu mendille vurarak kovalardı. Dolayısıyla bu oyuncu da yeni ebe olurdu. Çok keyifli bir oyundu.

LİMON OYUNU :

Bu oyun, üç ila altı kişi ile oynanacak çok keyifli oyunlardan biriydi. Oyun için sadece, bir adet sıkılmış ve atılmış yarım limon kabuğuna ve bir parça kırık kiremite ihtiyaç vardı ki, her zaman her yerde kolayca bulunurdu. Aslında ideali, limon kabuğu yerine top ile oynamaktır ama topu her zaman bulmak mümkün değildi. Oysa ki sıkılıp atılmış birkaç limon kabuğu çok daha kolay bulunurdu. Önce kırık kiremit parçası ile sokağa büyükçe daireler çizilir. Mesela 6 kişi oynayacaksa, aynı büyüklükte 5 adet daire çizilir. Bir kişi ebe olur. Ebe, limon kabuğunu diğer oyuncuların dairelerinin içine düşürmek için atar. Oyuncular da kafa, göğüs ve ayakla limonu karşılayıp kendi dairelerinin içine düşmesini engellemeye çalışırlar. Eğer ebe, limonu oyunculardan birinin dairesine düşürmeyi başarır, ebe o daireye geçer; dairesini koruyamayan oyuncu da yeni ebe olur. Bu arada ebe, oyunculardan biriyle gizli ittifak kurabilir. Bu ittifakın sonucunda ebe gizlice anlaştığı oyuncuya adeta pas verircesine limonu atar; o oyuncu da kafası, göğsü veya ayağı ile limonu bir başka oyuncunun dairesinin içine düşürebilir. Bu durumda dairesini koruyamayan oyuncu yeni ebe olur tabi ki.

Bu arada, eğer ebe çok seilmeyen birisiyse, limon kabuğunu herhangi birinin dairesine doğru attığında, sıkı bir ayak vuruşu ile limon mümkün olduğunca uzağa gönderilir, böylece ebe bol bol koşturulur. Bazen de oyuncuların tamamı ebeye karşı gizli bir ittifak oluşturur. Böylelikle herkes limonu çok uzağa göndermek suretiyle ebeyi bolca koştururlar. Ancak bunun dozunu iyi ayarlamak lazımdı. Çünkü bir müddet sonra ebe yorulup, bıkip veya bu gizli ittifakı anlayıp oyunu bozabilirdi.

Limonla oynanan bu oyunun bir riski vardı ki o da şuydu: O zamanlar genel olarak evlerde her istediğiniz zaman banyo yapılamazdı. Muhtemelen haftada bir gün (o da pazar günü) evlerde banyo kazanının altındaki soba yakılır, su ısınır ve bütün aile sıradan banyo yapar, daha sonra da çamaşırlar yıkanır. Oyun boyunca limon kabuklarına kafa vurdukça haliyle saçlar kirleniyordu. Bu nedenle akşam eve gidince (eğer o gün banyo günü değil ise) sert bir tepkiyle karşılaşılması doğaldı. Bunun çaresi, inşaatlardaki musluğun altında saçları bir güzel yıkamaktır.

KAFA İLE GOL ATMA :

Üç, dört kişi ile oynanacak güzel bir oyundu. Hemen iki taş ile bir kale yapılır, çocuklardan birisi kaleye geçerdi. Diğer çocuklar kaleden 2-3 m. mesafede sıraya dizilirdi. Kaleci sıradan bu çocuklara kafa ile vurabilecekleri şekilde top atardı. Oyuncular kafa ile gol atmaya çalışırlardı. Gol atan kaleye geçerdi. Kaleci arada sırada topu gol atılamayacak şekilde, mesela direk olarak oyuncunun yüzüne ve sertçe atardı. Bu da zaman zaman tartışmalara neden olurdu.

DOLGU TOP SAYDIRMA :

Bu oyun daha çok kız çocuklarının oynadığı bir oyun olmakla birlikte, özellikle ilkokul döneminde erkek çocukları da kızlarla birlikte oynardı. Oyun için, bakkallarda veya tablalı seyyar satıcılarda satılan küçük lastik dolgu toplar kullanılırdı. Oyuncu, avuç içiyle vurarak topu yere vurdurup zıplatırdı. Bunu defalarca tekrarlar, bir yandan da şu şekilde sayardı: “Bir, iki, üç buçuk, dört, beş, altı buçuk, yedi, sekiz, dokuz buçuk...” Bu saydırmalarda buçuklara gelindiğinde, sağ bacak kaldırılarak topun üzerinden geçirilirdi.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

YETİŞKİNLER İÇİN RİTİM ATÖLYESİ

Çarşamba akşamları
19:30-21:00 arasında

ÇİĞDEMİM KÜLTÜREVİNDE

Dans ve müzik insanın bedensel, ruhsal ve zihinsel gücünün dışa vurumu ve insanın kendini ifade edebilme aracıdır ve yaratıcı gücün tetiklenmesidir.

Günün stresini atıp hayatın ritmini yakalamak için atölye çalışmalarına bekliyoruz.

***Kayıt için derneğimizi
arayınız.***

ÇİĞDEM MAHALLESİ
MUHTARLIĞI

Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A Çankaya-Ankara

Tel: 2852047 0530 6609583 www.cigdemim.org.tr

KOMŞULUK GÜNÜMÜZDEN

Çiğdemim Derneği 25. yılını Komşuluk Gününe kutladı

Nihal ÜNAL

ANKARA (Anayurt) - Çiğdemim Derneği, kuruluşunun 25. yılında "Komşuluk Panayırını" 16. sırada, komşuluk ilişkilerinin ön planda olduğu, tanışma, dayanışma, paylaşma ve güven ortamını geliştirmek üzere komşularla bir araya geldi.

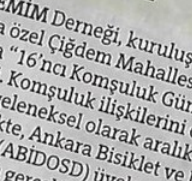
Etkinliğin açılışında konuşan dernek başkanı Fatih Fethi Aksoy, komşuluk Günü kutlamalarının, insanların birbirlerini tanımaya ve iletişim kurmaya teşvik ederken, dayanışma, paylaşma ve güven ortamını geliştirmek üzere komşularla bir araya geldi.

25 yılını tamamladığı yılın en güzel günü olarak kutladıkları Çiğdemim Derneği TSM korusu şefi ve TRT sanatçısı Aziz Çağatay ile Ankara Kültür Derneği Başkanı Hakan Baykal, konser verirken, Ece Apaydın da 25. yılını kutladı. Son olarak Ece Apaydın, konser verirken, Ece Apaydın da 25. yılını kutladı.

25 yılını tamamladığı yılın en güzel günü olarak kutladıkları Çiğdemim Derneği TSM korusu şefi ve TRT sanatçısı Aziz Çağatay ile Ankara Kültür Derneği Başkanı Hakan Baykal, konser verirken, Ece Apaydın da 25. yılını kutladı. Son olarak Ece Apaydın, konser verirken, Ece Apaydın da 25. yılını kutladı.

25 yılını tamamladığı yılın en güzel günü olarak kutladıkları Çiğdemim Derneği TSM korusu şefi ve TRT sanatçısı Aziz Çağatay ile Ankara Kültür Derneği Başkanı Hakan Baykal, konser verirken, Ece Apaydın da 25. yılını kutladı. Son olarak Ece Apaydın, konser verirken, Ece Apaydın da 25. yılını kutladı.

25 yılını tamamladığı yılın en güzel günü olarak kutladıkları Çiğdemim Derneği TSM korusu şefi ve TRT sanatçısı Aziz Çağatay ile Ankara Kültür Derneği Başkanı Hakan Baykal, konser verirken, Ece Apaydın da 25. yılını kutladı. Son olarak Ece Apaydın, konser verirken, Ece Apaydın da 25. yılını kutladı.

Çiğdemim derneği 25.Yılına komşuluk gününde kutladı

HABER MERKEZİ
Çiğdemim Derneği, kuruluşunun 25. Yılında, "Komşuluk Panayırını" 16. sırada, komşuluk ilişkilerinin ön planda olduğu, tanışma, dayanışma, paylaşma ve güven ortamını geliştirmek üzere komşularla bir araya geldi. Etkinliğin açılışında konuşan dernek başkanı Fatih Fethi Aksoy, Komşuluk Günü kutlamalarının, insanların birbirlerini tanımaya ve iletişim kurmaya teşvik ederken çevre

esnafını, kurumsal yapıları, STK ları ve nihayet toplumları da bir araya getirmeyi amaçladığını söyledi. Aksoy, "25 yıldır komşuluk ve dayanışma diyoruz, mahallenin ve mahalle sakinleri olan bizlerin yaşam kalitesini artırmak için çalışıyoruz. Bu çalışmaları gönüllülük ilkesiyle yürütürken katılımcı süreçler işletmeye özen gösteriyoruz. Sağolun sizler de bizi yalnız bırakmıyorsunuz. BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ ve bu gücümüzün farkındayız." diyerek etkinliğe emek veren herkese teşekkür etti.

Komşuluk Günü insanları birbirlerini tanımaya ve iletişim kurmaya teşvik ederken, toplumları da bir araya getirmeyi amaçlıyor. Hızlı şehirleşmenin ve şehir yaşamındaki yoğunluğun neticesinde solmaya yüz tutan komşuluk ilişkilerini canlandırmak amacıyla düzenlenen ve uzun yıllardır aralıksız devam eden etkinliğin başlangıcında Ankara Bisiklet ve Doğa Sporları Derneği (ABİDOST) üyeleri bisikletleriyle bir mahalle turu gerçekleştirdiler. Çiğdemim Derneği TSM korusu şefi ve TRT sanatçısı Aziz Çağatay ile Ankara Kültür Derneği Başkanı Hakan Baykal, konser verirken, Ece Apaydın da 25. yılını kutladı. Son olarak Ece Apaydın, konser verirken, Ece Apaydın da 25. yılını kutladı.

25 yılını tamamladığı yılın en güzel günü olarak kutladıkları Çiğdemim Derneği TSM korusu şefi ve TRT sanatçısı Aziz Çağatay ile Ankara Kültür Derneği Başkanı Hakan Baykal, konser verirken, Ece Apaydın da 25. yılını kutladı. Son olarak Ece Apaydın, konser verirken, Ece Apaydın da 25. yılını kutladı.

Çiğdemim Derneği 25.yılını Komşuluk Gününe kutladı

ÇİĞDEMİM Derneği, kuruluşunun 25. Yılında, "Komşuluk Panayırının" 16. sırada, komşuluk ilişkilerinin ön planda olduğu, tanışma, dayanışma, paylaşma ve güven ortamını geliştirmek üzere komşularla bir araya geldi.

Etkinliğimizin açılışında konuşan dernek başkanı Fatih Fethi Aksoy, Komşuluk Günü kutlamalarının, insanların birbirlerini tanımaya ve iletişim kurmaya teşvik ederken çevre esnafını, kurumsal yapıları, STK ları ve nihayet toplumları da

bir araya getirmeyi amaçladığını söyledi. Aksoy, "25 yıldır komşuluk ve dayanışma diyoruz, mahallenin ve mahalle sakinleri olan bizlerin yaşam kalitesini artırmak için çalışıyoruz. Bu çalışmaları gönüllülük ilkesiyle yürütürken katılımcı süreçler işletmeye özen gösteriyoruz. Sağolun sizler de bizi yalnız bırakmıyorsunuz. BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ ve bu gücümüzün farkındayız." diyerek etkinliğe emek veren herkese teşekkür etti.

Komşuluk Günü insanları birbirlerini tanımaya ve iletişim kurmaya teşvik ederken, toplumları da bir araya getirmeyi amaçlıyor. Hızlı şehirleşmenin ve şehir yaşamındaki yoğunluğun neticesinde solmaya yüz tutan komşuluk ilişkilerini canlandırmak amacıyla düzenlenen ve uzun yıllardır aralıksız devam eden etkinliğin başlangıcında Ankara Bisiklet ve Doğa Sporları Derneği (ABİDOST) üyeleri bisikletleriyle bir mahalle turu gerçekleştirdiler. Çiğdemim Derneği TSM korusu şefi ve TRT sanatçısı Aziz Çağatay ile Ankara Kültür Derneği Başkanı Hakan Baykal, konser verirken, Ece Apaydın da 25. yılını kutladı. Son olarak Ece Apaydın, konser verirken, Ece Apaydın da 25. yılını kutladı.

Çiğdemim Derneği TSM korusu şefi ve TRT sanatçısı Aziz Çağatay ile Ankara Kültür Derneği Başkanı Hakan Baykal, konser verirken, Ece Apaydın da 25. yılını kutladı. Son olarak Ece Apaydın, konser verirken, Ece Apaydın da 25. yılını kutladı.

Çeşitli tanıtım ve standartların da açıldığı panayırda Çiğdemim Fotoğraf Topluluğunun fotoğraf sergisi de ilgiyle izlendi. Geleneksel çuval yarışmasıyla, özellikle çocuklar neşeli anlar yaşadılar. (Haber Merkezi)

ÇİĞDEM MAHALLESİ MUHTARLIK ÇALIŞMA RAPORU

Sevgili Komşularımız,

60. Raporumuzda mahallemizde yapılan, yapılması halen devam etmekte olan etkinlik ve değişikliklerle ilgili bilgileri paylaşmaktayız.

1. Ülke genelinde artan Covid-19 vakaları malesef mahallemizde de artış göstermektedir. Genellikle mahallemizin küçük çocuklarında bu artışın daha çok olduğunu bize gelen bilgiler sayesinde anlayabiliyoruz. Konunun uzmanları tarafından sürekli olarak söylenen başta aşı olmak üzere diğer konulara dikkat etmek bizi gelecekte karşılaşabileceğimiz olumsuz sonuçlardan koruyacağına inanmaktayız. Lütfen kendimizin ve çocuklarımızın aşıları konusunda tereddüt etmeyelim.

2. Büyükşehir ve Çankaya Belediyesi ilaçlama ekipleri tarafından mahallemizde farklı zamanlarda ilaçlamalar yapılmıştır.

3. Ortaokulumuzun ihtiyaçları olarak Çankaya Belediyesine bildirdiğimiz ve okulun çevresine dikmek istediğimiz ağaçlar okulumuza teslim edildi, çocuklarımızın kullanımı için gereken banklar da okulumuzun bahçesine Çankaya Belediyesi ekipleri tarafından yerleştirildi.

4. Çankaya Belediyesi tarafından ilkokulumuza temizlik malzemesi ve hijyen seti dağıtıldı. Okullarımıza yaptıkları katkılardan dolayı Çankaya Belediyesi başkanı Sayın Alper Taşdelen'e teşekkür ederiz.

5. Şirindere bölgesinde başladığımız sokak köpeklerinin beslenmesi ve kısırlaştırılması çalışması devam ediyor. Şubat ayından bu yana mahallemizde toplam 148 köpek kısırlaştırılmış durumda. Bu çalışmaya devam ediyoruz.

6. Karakusunlar Camii karşısında bulunan boş alanda yapılmak istenen imar değişikliği için itiraz dilekçemizi Büyükşehir Belediyesine verdik. (Pazar yerinin ticari alana dönüştürülmesi)

7. Bildiğiniz gibi mahallemizin girişlerinden biri olan 1589. Sokak' ta *Misbaşak* fırın açıldı. Zaten sorunlu olan bu giriş taşıt trafiği anlamında daha da zorlaştı, bu yolu kullanan komşularımızdan buradan geçerken veya alışveriş sırasında park ederken daha dikkatli davranmaları, kendi can ve mal güvenlikleri açısından dikkat etmeleri gerektiğine inanmaktayız.

Ekim ayında doğan bütün komşularımıza sevdikleri ile birlikte sağlık ve uzun ömürler dileriz.

Hepimizin bildiği gibi değişim dilden başlar. Biz de hem dilimize sahip çıkmanın önemini vurgulamak, hem de dilimizde “gelenekselleşmiş” olup aslında hiçbir zaman söylenmemesi gereken sözcük öbeklerini / deyimleri ve kelimeleri Toplumsal Cinsiyet Eşitliği (TCE) kapsamında inceleyerek dergimizde yayımlamak istedik. Bu amaçla başladığımız “Hiç Söylenmemesi Gerekenler” ve TCE kapsamında söylenen yanlış kelimelerin / deyişlerin doğrusunu içeren serimize devam ediyoruz.

Sizin de katkı ve yorumlarınız olursa, mutlu oluruz.

CİNSİYETÇİ

Adam kayırmak

Adam başı

Bekâra karı boşamak... Bekâra eş boşamak kolaydır

Gol kralı

Erkeksen yap da görelim

DOĞRUSU

Haksız yere ayrıcalık yapmak

Kişi başı

(ille de kullanılacaksa, bu şekilde bir kullanım daha uygun olacaktır, zira boşanma / ayrılma kararını cinsiyet ayrımı olmaksızın herkes verebilir)

En çok gol atan sporcu

Yap da görelim

HİÇ SÖYLENMEMESİ GEREKENLER

Gavur (buraya şehir ya da kişi ismi atanıyor)

Eti senin kemiği benim

Evinden gelinlikle çıktın, ancak kefenle dönersin

Ya benimsin ya da kara toprağın

Kan kustu, kızılıcak şerbeti içtim dedi

KÜÇÜK KOMŞULARIMIZDAN ANILAR, ÖYKÜLER

İLKÖĞRETİM HAFTASI

(Kavin Yurt – Işık Apt. / 11 yaşında)

Bildiğiniz üzere bu ay okullar açıldı. Ben ve ikizim ortaokula başladık. Çok heyecanlanmıştık. Çünkü yeni öğretmenler yeni arkadaşlar ve yeni bir ortam görecektik. Şansımız vardı ki ilkokuldan Zehra ve Simay arkadaşım da bizimle aynı ortaokula ve sınıfa geldi. Çok mutlu olmuştum. Okulumda dersimize gelen bütün öğretmenlerimle tanıştım. Aynı zamanda hemen bütün sınıfla arkadaş oldum. Hatta sınıfımızdan Hira adında bir arkadaşım var onunla çok iyi arkadaş olduk. Hira'nın da farklı bir sınıfta ikizi vardı onunla da arkadaş oldum. Gerçekten okulum, öğretmenlerim ve arkadaşlarım çok iyiler. Tabii en yakın zamanda ilkokulumu ziyaret etmek istiyorum.

SINAV HEYECANI

(Neva Yurt – Işık Apt. 11 yaşında)

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde 5. sınıfı okuyan çok tatlı bir kız varmış. Kızın ismi de kendisi gibi çok güzelmış. Adı İnci'ymiş. İnci çok çalışkan, düzenli arkadaş canlısı ve akıllıymış. İnciyi okulda sevmeyen yokmuş. Türkçe dersinde öğretmenleri onları bir gün hazır bulunuşluk sınavı yapacağını söylemiş. İnci hariç hiç kimse hazır bulunuşluk sınavının ne olduğunu bilmiyormuş. Öğretmenleri

- Çocuklar aranızda hazır bulunuşluk sınavını bilen var mı?

İnci atılarak söz istemiş.

- Öğretmenim hazır bulunuşluk sınavı okullar açıldıktan bir ay ve ya açıldıktan bir hafta sonra çocukların düzeyini test etmek için yapılan bir sınavdır. Ama günü ve saati belli değildir.

Öğretmeni şaşıarak sordu.

-İnci sen bunları nereden öğrendin?

-Öğretmenim ablam da ortaokuldayken o da hazır bulunuşluk sınavına girmiş. O gün bahsedip duruyordu ben çok merak edip araştırmıştım.

Öğretmenleri İnci'yi tebrik edip sözüne tam girecekti ki zil çalmış. İnci çantasını toplayıp çıkmış. Hemen bahçede annesini görüp koşarak yanına gitmiş. İnci annesine Türkçe dersinde ne olup bittiğini anlatmış. Annesi de bu durumdan mutlu olmuş. Eve vardıklarında İnci üstünü değiştirip hazır bulunuşluk sınavına hazırlanmaya başlamış. İnci o kadar heyecanlıymış ki dersine odaklanamıyormuş. Ama sonunda o heyecanı yenmiş dersine yoğunlaşmıştı. Çünkü ne kadar ders çalışıp o kadar tekrar ederse o kadar çok şey bilebilirmiş. İnci derslerini bitirip yemeğini yiyip uykuya dalmış. Sabah erkenden kalkıp üstünü değiştirmiş ve okula gitmiş. İnci heyecanlıymış çünkü ilk dersleri Türkçe'ymiş. Belki öğretmenleri onları ilk ders sınavı yapabiliyor. Ve İnci'nin düşündüğü gibi olmuş ve ilk ders Türkçe sınavı olacakmış. Neyse ki İnci derslerine çalışmış ama sınıftaki diğer arkadaşları İnci gibi düşünemedikleri için çalışmamış. Öğretmenleri sınav kağıtlarını dağıttıktan sonra herkes düşünüyor ve onlara sorular çok zor geliyormuş. Ama İnci çalıştığı için soruları tıkr tıkr yapıyor ve sorular İnciye çok kolay geliyormuş. Sınav süresi bitince öğretmenleri kağıtlarını toplamış. İnci hariç herkes çok mutsuzdu ama İnci mutlu ve özgüvenliymiş. İkinci ders öğretmenleriyle kontrol yapmışlar, herkes kağıtlarını arkadaki arkadaşlarına vermiş. İnci'nin kontrol ettiği kişi otuz almış, İnci ise yüz almış. İnci'yi herkes tebrik etmiş ve o günde böyle bitmiş

Bu sayfamızda küçük komşularımızın resim, şiir, öykü gibi yapıtlarını sizlerle paylaşıyoruz. Yayınlanmasını istediğiniz bilgileri ve fotoğrafları dernek@cigdemim.org.tr adresine bekliyoruz.

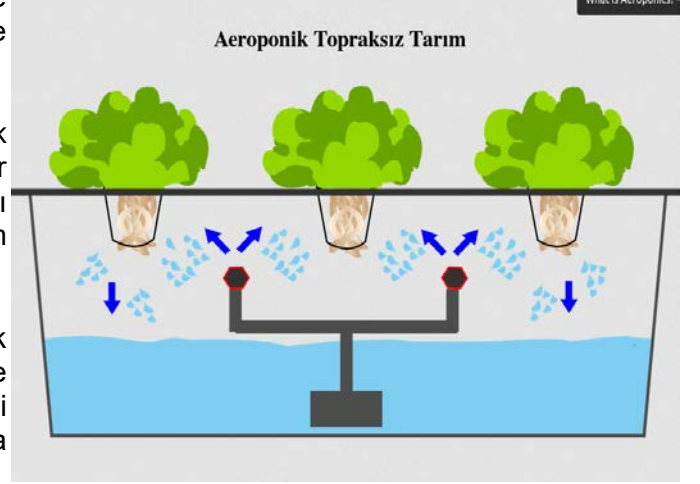
Tarımda dünya yüzeyinin %11'i kullanılıyor. Ama nüfus ile birlikte tarımsal ürün talebi hızla artıyor. Tarımsal ürün fiyatlarını düşük tutabilmek ve gıda güvenliğini artırabilmek için daha verimli topraksız tarım yöntemleri kullanmak gerekiyor. Son yıllarda gündeme gelen Aeroponik, Hidroponik ve Akuaponik topraksız tarım yöntemleri bu hedeflere ulaşmak için umut veriyor.

Aeroponik tarım yönteminde bitkiler kökleri havada askıda olacak şekilde kapalı ortamlarda yetiştiriliyor. Bitkinin gelişmesi için köklerine belli periyotlarda besinlerle zenginleştirilmiş su damlaları püskürtülüyor.

Hidroponik sistemlerde bitki yetiştirmek için toprak yerine çok hafif bir eğim ile yerleştirilen çakıl, kum, sıvılar ve diğer uyumlu malzemeler kullanılıyor.

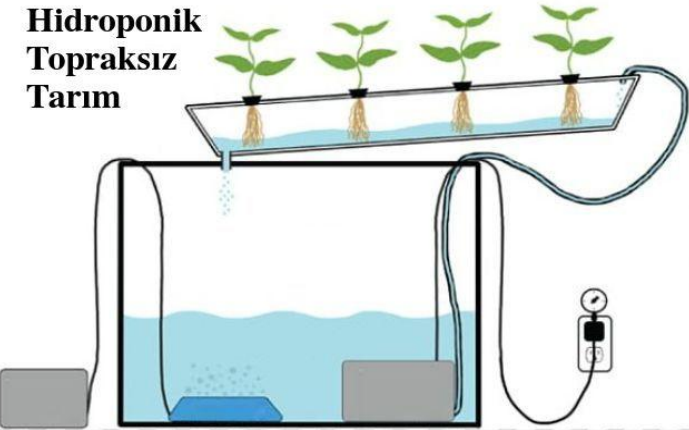
Diğer yöntem olan Akuaponik tarımda temel olarak hidroponik yöntem kullanılır. Ek olarak su içinde balıklar veya karidesler yetiştirilir. Balıkların ve bitkilerin atıkları diğerlerinin besinini oluşturarak simbiyotik bir yaşam sağlar.

Bu yöntemler iç mekanlarda kullanıldığı için en iyi sıcaklık kontrolü, besin kontrolü ile ışıklandırma sağlar ve verimliliği artırır. Bitkilerin beslenmek için köklerini yaymaları gerekmediği için daha az alandan daha fazla ürün alınıyor.

Topraksız tarım yöntemleri terk edilmiş fabrikalar gibi tüketim yerlerindeki kentsel mekanlarda uygulanabildiği için taşımacılık giderlerinden de tasarruf sağlanıyor.

Bu yöntemlerde buharlaşma ile su kaybı veya aşırı su kaybı olmuyor. Aeroponik yöntemle geleneksel yöntemlere göre %95 daha az su kullanılıyor. Bu oran hidroponik yöntemle %40. Bir kg domates yetiştirmek için yaygın çiftçilik yöntemlerinde 400 litre su kullanmak gerekir; hidroponik kullanarak 70 litre ve aeroponik kullanarak sadece 20 litre su yeterlidir.

Bitki türlerine göre geleneksel yöntemlere göre %30 - %65 verim artışı sağlıyor. Toplamda 400 kata kadar üretkenlik artışı sağlanıyor.

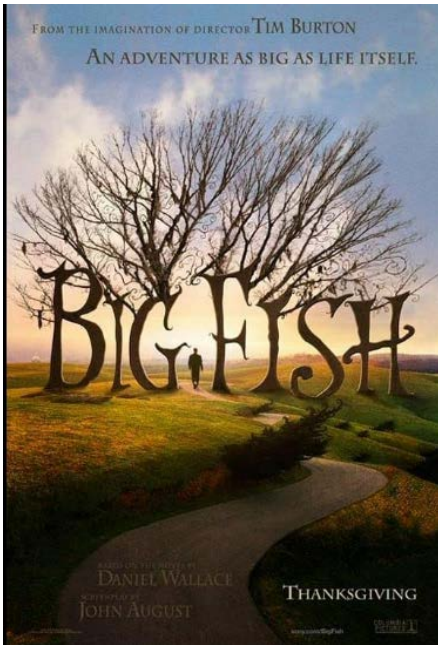
Tarımsal zararlıların oluşmadığı bu ortamda tarımsal ilaçlamaya gerek olmuyor.

Referans: [google.com/search?q=topraksiz+tarim](https://www.google.com/search?q=topraksiz+tarim)

BÜYÜK BALIK (BIG FISH)

Tim Burton tarafından, bir kitap uyarlaması olarak çekilen film 2003 yılına ait. Çoğunlukla eğlenceli unsurlar barındırsa da dram özelliği de taşıyor. Film, 125 dakika sürüyor. Filmde Helena Bonham Carter, Ewan McGregor ve Albert Finney başrolde. Marion Cotillard ve Billy Crudup gibi oyuncular da oyuncu kadrosunda yer alıyor.

Will (Billy Crudup), babasının sürekli aynı hikâyeleri anlatmasından sıkılmış ve bu hikâyelerin gerçekliğine inancını kaybetmiştir. Babası Ed (Albert Finney) ile uzun süredir konuşmayan Will, bir gün onun kötüleştiğinin haberini alır ve yanına gider. Çocukluğundan beri duyduğu ve aşına olduğu hikâyelerin arkasını artık öğrenmek niyetindedir. Babasının hayatıyla ilgili anlattığı hikâyelerin gerçekliğini aradıkça, o ve onun hayal dünyası hakkında bilgiler edinmeye başlar.

Filmdeki anlatımlar, iki farklı zamana bölünerek ve bu zamanlar arasında sık geçişler yapılarak anlatılıyor. Geçişlerin sık olması ve iki zaman diliminde ele alınan anlatımın ilgi çekici olması, filmin merak uyandıran unsurları. Aynı zamanda Ed Bloom'un film boyu hayatından kesitler olarak anlattığı hikâyeler küçümsenmemeli. Çünkü inanılması güç bu hikâyelerin yüzeysel ele alınması izleyiciyi, ona ulaşmayı başaramadığını hisseden oğlunun konumuna eşitliyor. Film, hikâyelerin altında yatan anlamı ya da anlatılandan ziyade gerçeği aramaktansa daha farklı bir şeyi gösteriyor. Bazen gerçeği olduğu gibi kabul etmek daha değerli olabilir. Bunun yanında Ed Bloom, kendi anlattığı hikâyelere oldukça bağlı. Onun öyle olduğunu görmek izleyicilere filmin sonu için önemli bir ipucu oluşturuyor. Bu hikâyelerde anlatılan ve odaklanılan şey çoğunlukla başka olsa da film boyunca sürekli değinilen romantik bir aşk ilişkisi de var. Bittikten sonra izleyicide tatlı duygu ve düşünceler bırakan

bu film kesinlikle izlenilmeli.

**Film hakkındaki bilgiler ve fotoğraf, filmin IMDB hesabından alınmıştır.*

REGINA SPEKTOR - US

Hayal dünyasının ne kadar değerli bir şey olduğunu anlatan filme eşlik olması için; Regina Spektor'un hayallere daldıran bu sakın şarkısı tercih edilebilir.

**Fotoğraf; şarkının ait olduğu albüm olan 'Soviet Kitsch'in kapağı.*

Nâzim Hikmet'in kalbindeki son kadın Vera değil Adile miydi?

Bir müzayede kataloğunda rastladım Adile Hüseyinova'nın (Adilya Guseinova) fotoğrafına. Altında, "Nâzım'ın bilinmeyen sevgilisi-175 TL" yazıyordu. Ankara'da faaliyet gösteren Maarif Sahaf ve Mezat'ın düzenlediği müzayedenin ilk lotu olarak satışa sunulmuştu.

Peki kimdi bu gizemli kadın ve nasıl bir aşk yaşamıştı Nâzim Hikmet'le?

ONU GÖRÜNCE AĞZIM AÇIK KALDI

Hüseyinova ile Nâzım'ı, 1961 yılında yakın dostu hatta oğlu gibi sevdiği akademisyen Ekber Babayev tanıştırmış. Müzik eğitimi alan, Moskova'daki Lenin Kütüphanesi'nde çalışan ve bir yandan da Edebiyat Enstitüsü'nde öğrenimine devam eden Hüseyinova, Nâzım'ın da katıldığı bir toplantıya halk şarkıları söylemesi için davet edilmiş. Nâzım, Azeri kökenli şarkıcının babaannesinin Türk olduğunu öğrendiğinde onu 'İstanbul kızlarını andıran Adile Hanım' diye takdim etmiş. "Onu görünce ağızım açık kaldı. Çok yakışıklıydı. O da bana uzun süre şaşkınlıkla baktı. Yüzümü avuçlarının içine aldı, gözleri buğulandı. Sonradan anladım ki, Türk kadınına benzerliğim onu

çok etkilemişti. Beni annesine de benzetirdi" diye anlatıyor ilk karşılaşmalarını Hüseyinova.

SENİ BAKÜ OTEL 209 NO'LU ODADA BEKLİYORUM

Nâzım ve Hüseyinova'nın ilişkisi ölümüne kadar, yani iki yıl sürmüştü. İlişkilerinin başında iki kez Bakü'de buluşmuşlar sadece. "Seni İnturist (Bakü) Oteli 209 No'lu odada bekliyorum-Nâzım" yazılı telgrafı hayatının sonuna kadar saklamıştı Hüseyinova. Adile Hüseyinova, Nâzım Hikmet'in Vera ile birlikte yaşadığı evlerine defalarca gitmiş ancak evde birbirilerine asla yakınlaşmamışlardı. Ölümüne yakın günlerden birinde seyahat dönüşü Ekber Babayev'den adresini alarak evine gelmiş Hüseyinova'nın. Bitkin ve yorgun halde. Çünkü eşi Vera'nın eski kocasıyla gizlice görüştüğünü öğrenmiştir.

EN KORKUNÇ ŞEY ALDATILMAK

Nâzım, 31 Mayıs günü, ölümünden üç gün önce ikinci kez Hüseyinova'nın evine gelmiş. Hüseyinova, Nâzım'ın yine sustuğunu, hiçbir şikâyetle bulunmadığını ve dalıp gittiğini belirtmiş ve o günü şöyle anlatmıştı: "Başımı göğsüne koydum. Çarpan kalbini duyuyordum. Onu küçük bir çocuk gibi bağrıma basmak, bütün sorunlarını unutturmak istiyordum. Bir süre sonra da 'Yaşamdaki en zor, en korkunç şey aldatılmak. Daha zoru yok' dedi. Bu sözleri işitmek çok ağırdı. Anladım ki artık geri dönüşü yoktu, Vera ile köprüleri atmıştı..."

Her iki taraf da bu ilişkiyi titizlikle sakladı. Hüseyinova'nın ne adı bilindi, ne de fotoğrafı görüldü. Nâzım, 1963'te öldü. Hüseyinova bu ilişkiyi yıllarca neden sakladığını ise o günlerde şöyle açıklamıştı: "Hiç kimsenin onun hakkında kötü düşünmesini istemedim. Vera da yaşıyordu. Ben bir Müslümanım ve Nâzım da evliydi. Bu aynı zamanda Nâzım'ın da sırrıydı. Bunu bozma hakkım yoktu. Şimdi açıklıyorum, çünkü yaşıam 73... Yakında ölebilirim ve sırlarımı mezara götürmek istemiyorum."

Vera, Nâzım Hikmet'in ilham kaynağı ve son büyük aşkıydı.

Ebediyete kalbindeki bu aşkla intikal ettiği yazıldı edebiyat tarihlerinde.

Hüseyinova'nın 19 yıl önce yaptığı bu itiraflar kalbindeki o fotoğrafın değiştiğini ne kadar doğrular bilinmez. Ama bir şüphe bırakır yine de.

Vera'nın saman sarısı saçlı fotoğrafının yerini İstanbul kızlarını andıran Adile'nin bu siyah saçlı fotoğrafı almış olabilir mi?

Kaynak; İhsan Yılmaz 3 Şubat 2021 Hürriyet

Sıkça duyulan yabancı sözcüklerin Türkçe karşılıkları

Yabancı	TÜRKÇE	Yabancı	TÜRKÇE
dublaj	SESLENDİRME	stajyer	YETİŞMEN
faal	ÇALIŞKAN, ETKİN	standart	TEKBİÇİM
fidye	KURTULMALIK	sürpriz	ŞAŞIRTI
grafik	ÇİZGE	taahhüt	ÜSTLENME
kontrast	KARŞIT, ZIT	taklit etme	ÖYKÜNME
mezar	GÖMÜT	tatil	DİNLENCE
mob(b)ing	BEZDİRİ	terör	YILDIRI
sempatizan	DUYGUDAŞ	viraj	DÖNEMEÇ
skandal	UTANCA	zaaf	DÜŞKÜNLÜK

Sözcükler ağırlıklı olarak Türk Dil Kurumu ve Dil Derneği sözlüklerinden derlendi.

BİLMECE**KADER ELİMİZDE MİDİR?**

Sizi kaçırp eli kolu bağlı bir depoda tutan çetedeekiler oyunbaz kimselerdir. Bir altıpatlar toplu tabancanın topuna tek bir mermi yerleştirir, kapattıktan sonra topu çevirirler.

Size doğrultup tetiği düşürünce silah patlamaz. “Bir daha ateş edeceğiz. Ama sana bir şans verelim. Önce topu bir daha çevirelim tetiği öyle mi düşürelim, yoksa aynen devam edip ikinci atışı yapalım mı istersin? Bu defa da patlamazsa serbestsin.” derler.

Ne isterdiniz? Neden?

Bir de şöyle oldu diyelim. Bu karanlık insanlar altıpatların topuna arka arkaya iki komşu hazneye iki mermi yerleştirmiş ve topu çevirmiş olsun. Topu çevirip doğrulttuklarında, o ne, şanslısınız yine ateş almaz.

Aynı soruyu sorsalar bu kez ne derdiniz? Neden?

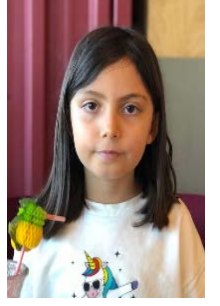

KÜÇÜK KOMŞULARIMIZDAN RESİMLER

Karakalem

Pelin Cebbari
İşçi Blokları Mah. Hilal
Apt. (8 yaşında)

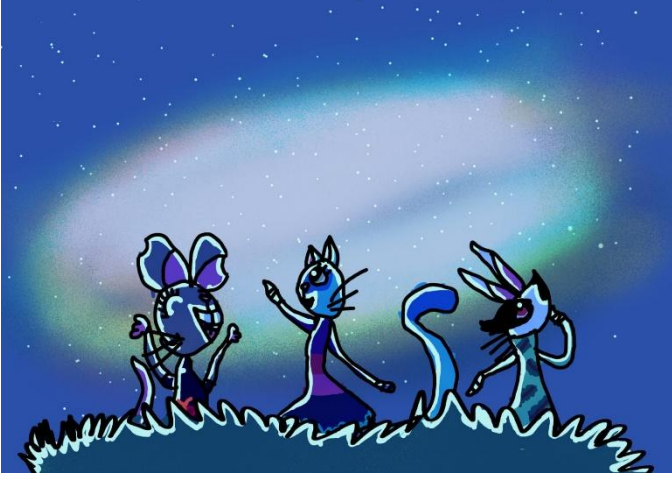

Akrilik boya

Bu sayfamızda küçük komşularımızın resim, şiir, öykü gibi yapıtlarını sizlerle paylaşıyoruz. Yayınlanmasını istediğiniz bilgileri ve fotoğrafları dernek@ciğdemim.org.tr adresine bekliyoruz.

KÜÇÜK KOMŞULARIMIZDAN RESİMLER

Arven Bülbül
Gökkuşığı Sitesi
(6 yaşında)

Dolunayda çocuklar (Çizim tableti)

Okullu tavşan
(Kuruboya)

Bu sayfamızda küçük komşularımızın resim, şiir, öykü gibi yapıtlarını sizlerle paylaşıyoruz. Yayınlanmasını istediğiniz bilgileri ve fotoğrafları dernek@cigdemim.org.tr adresine bekliyoruz.

Artık sıklıkla izlediğimiz, duyduğumuz veya okuduğumuz haberlerin çoğunluğu şiddetle ilgili. İnsandan insana veya hayvana gerçekleştirilen acımasız davranışları görüyoruz. Bu haberler kulağımıza çalındıkça da aslında hep aynı şeyi düşünüyoruz. "Orada olsaydım da yardım etseydim." Peki, orada olduğu hâlde yardım etmeyen kimse yok mu? Sokağın ortasında başlarına kötü şeyler geldiği zaman bile insanlar bir yardım görmeyebiliyor. Bu kadar kalabalık niçin yardım etmiyor? Bir sokak kadar kalabalık olmasa bile yardım etmek veya yardım almak neden bu kadar zor? Yardım anında orada olmak istiyoruz. Çünkü kimsenin yardım etmediğini fark ediyoruz. Acaba biz de orada olsaydık yardım edebilir miydik?

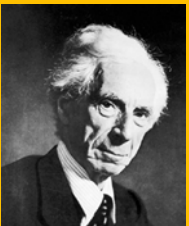

Kalabalıklar içinde yardım almak zor. Bu kadar zor olmasının da bir açıklaması var. Açıklamaya gelmeden önce, nasıl fark edildiğini anlatmakta yarar var. 1964 yılında Kitty Genovese adında bir kadın, işten eve dönüyor. Bu sırada evinin önündeki sokakta bir saldırıya uğruyor. Bu saldırı gerçekleşirken etrafta fazla sayıda bina var -yani çok sayıda insan bunu duyabiliyor. Buna rağmen Kitty için yardımın gelmesi oldukça gecikiyor. Saldırı duyulmasına rağmen komşulardan gelen yardım geç kalıyor. Bundan dolayı Kitty, hayatını kaybediyor. Gecikmenin nedeni de oldukça basit. Kitty'nin bağırıışlarını duyanlar, başkasının da mutlaka duyduğunu düşünüyorlar. Böylece onların zaten yardım çağırdığı sonucuna vararak, kendileri bir çaba göstermiyorlar. Durumu inceleyen psikologlarsa daha kapsamlı bir sonuca varıyorlar. İnsanlar, acil durumlarla karşılaştıklarında, alan ne kadar kalabalık olursa yardım almaları da bir o kadar zorlaşıyor. Buna da "Seyirci Etkisi" deniyor*.

Seyirci Etkisi'ni araştırmak için yapılan çoğu deney bu sonucu destekliyor. Sizin kalabalık içinde acil bir durumla karşılaştığınızı düşünelim. Çoğunlukla yapacağınız tercih, başkasının adım atması için beklemek olur. O anda tanımadığınız insanların içinde olsanız bile bir grup olarak hareket edersiniz. Böylece bu grup içerisindeki sorumlulukların dağıldığı düşüncesiyle de tüm görevi sadece tek başınıza üstlenmezsiniz. Siz adım atmadığınız için, sizi kalabalık içinde biri olarak düşünen diğer insanlar da adım atmaz. Böylece yardım almak gittikçe zorlaşır. Bunun diğer bir nedeniyse kalabalık grubun içerisinde uyumlu davranmak istemenizdir. Onlar bir şey yapmıyorsa, siz de yapmazsınız. Çünkü kimse adım atmıyorsa, belki de gerek yoktur. Sonuçta insanların tam olarak neler yaşadığını bilmek imkansızdır. O yüzden de araya girmek hep sanıldığı kadar kolay olmayabilir.

Günümüzde, insanların yardıma ihtiyaç duyduğu çok an ile karşılaşyoruz. Böyle anlarda yardım edememenin de gerçekçi bir açıklaması varsa o hâlde yine de nasıl yardım edebiliriz? Acil bir duruma tanık olduğumuz zaman, yardım etmemiz gerektiğine kesin emin olduğumuzda ilk adımı atan olmak oldukça önemli. Çünkü daha önce açıkladığımız gibi, tehlike anında çoğu kişi etrafını gözlemlemeye başlar. İlk adımı atan biz olduğumuz zamansa, diğerlerinin dâhil olması genelde daha hızlı gerçekleşir.

*Cherry, K. (2020, Şubat 23). *How Psychology Explains the Bystander Effect*. Verywell Mind.

**Savaş kimin haklı olduğuna değil, kimin
güçsüz olduğuna karar verir.**

Bertrand Russel (18.05.1872 - 02 .02.1970)

Esenlikler üzerinize olsun, dostlar... Bu söz, Arapça'dan gelen selamünaleyküm sözünün Türkçe'deki karşılığıdır. Biz hangi sözcüğü yeğlemeliyiz? Bizimkini mi, öteden geleni mi? Türkiye'de yaşayan, anadili Türkçe olan (eğer Türkçeyse anadiliniz) kişiler olarak elbette Türkçe'sini işitmeyi ve kullanmayı yeğleriz. Peki, Arapça'sı niye yeğlenir? Ayrılırken birbirine “Baybay” diyenlerde olduğu gibi, o kültüre bir yakınlık duyanlar, bilinçli ya da bilinçsiz olarak, yani konuşmada ve yazmada sözcük seçmenin anlamını bilerek ya da bilmeden birini ya da ötekini kullanırlar. Kuran'ın Arapça yazılmış olmasının, Arapça'yı kutsal bir dil haline getirmiş olduğunu sananlar, ellerinden geldiği kadar Arapça sözcük kullanarak o kutsallığın bir parçası olmaya çalışırlar. Oysa, bu mantıksızdır elbette. Diller insan yaratısıdır, dolayısıyla kutsal değildir. Kutsallık (tıpkı erdem ve ahlak gibi), sözcüklerde, giyimlerde, tören ya da tapınmalarda, tek sözcükle biçimlerde değil, yaşantımızın içeriğinde aranmalı. Öteki türlü, tapınmanın hiçbir türünü elinden kaçırmayan ama yaşantısında erdem ve ahlakın izi görülmeyen insanlara, örneğin bizim mahallenin kazıkçı bakkalına döneriz.

Arapça kökenli sözcükleri koruma çabası, amacı bile aşır saçmanın sınırlarını yoklayabilir. Bir örnek vereyim: Karım kutsal kitapları okumaya pek meraklıdır. İncil ile Kuran'ın yeni basımlarını aldı, elimizdekilerin dili eskidi diye. Şimdi yakınıyor: İncil'in çevirisini hiç sorunsuz okuyabilirken, Kuran'ı Osmanlıca sözcükleri yüzünden okuyamıyormuş. Bana sordu birkaçını, birkaçı için sözlük karıştırdı. Sonra vazgeçti okumaktan. Baktım, çeviriye; okunacak gibi değil. Adamlar Tevfik Fikret'in dilinde kalakalmışlar. Buyrun bakalım! Müslüman bir toplumda, Hristiyanlar'ın kutsal kitabının çevirisini anlamada hiç güçlük çekmezken, Müslümanlar'ınkının çevirisini anlamaya dil bilginiz yetmiyor. Eğitimsiz olanlar, Kuran çevirisinin kapağını bile açmıyorlardır. Bu ne 'anlam'sız bir iştir! Hani anlamamız için gönderilmişti Kuran? 'Kutsal kitap olarak Kuran'ın Türkçesi kullanılmalı' tartışmasına daha gelemedik bile. Dünyanın her yanında insanlar Tanrı'larına anadillerinde tapınırlar; *bir* Müslüman ülkelerde bu sağduyu eksiktir. Müslüman olacaksan, ille anlamadığın bir dilde, anlaşılmasa bir şeyler mırıldanacaksın.

Yazın sıcağında Ankara'nın serince bir parkında yürürken aklımdan bu düşünceler geçiyor. Ayakkabımın burnuna bakarak düşünmekten vazgeçip başımı kaldırdım ki, ayak bileklerine kadar inen, daracık bir mantonun içinde kıvrır kıvrır kıvranan bir kalçayla burun burunayım. Ufacık ve yuvarlacık... Dar mantoya sıkışık kalmış, onun içinden aydınlığa çıkabilmek için kıvrıyor sanki. Kalçanın sahibi ne düşünüyorsa düşünsün, kalça başka şey söylüyor sanki. Doğal... Kimi kez, sözlerimizle gözlerimiz de başka yerlere bakmaz mı?

“Tutarlık” başlıklı yazımın birkaç satırı geldi aklıma:

“Tutarlık, kişiliğin, hayır, insan olmanın denektaşdır. ... Kim olursan ol, neci olursan ol, tutarlı ol. Ne olursan ol yine gel, değil; tutarlı ol da o zaman gel, demek istiyorum.”

Tutarlık... Yani insanın hem düşündüğüyle söylediğinin, hem de söylediğiyle yaşadığının uyumlu olması.

* * *

Üniversitenin servis minibüsünün ön kapısını açıp girdim içeri. Sürücünün yanındaki koltuğa kuruldum. Bayanlar, giriş basamağının yüksekliğinden dolayı ön koltuğa yüz vermezler. Erkekler, arkaya oturmaya alışmış; her birinin bir gerekçesi var öne oturmamak için –güvenlik gibi, sıcaklık gibi.... Dolayısıyla ön koltuk genellikle bana kalıyor. Ben, yarım saatlik yolculukta yolu seyrederek gitmeyi sevdiğim için, ön koltuk bana bu fırsatı daha çok veriyor. Bana uyar, oturmamaları. Bu yüzden arkadaşların dilinde biraz yüksekçe ön koltuğun adı, Hüso'nun Köşkü olmuş. Olsun, o köşkten dışarıyı seyrederken ne yazı gereçleri buldum ben.

Ön koltukta oturuyorum. Adana'nın karmakarışık trafiği ilginç görüntüler sunuyor önde oturana. “Merhaba” dedim, sürücüden yanıt geldi:

- ☐ ‘Selamünaleyküm’ desen ya, hoca.
- ☐ Niye?
- ☐ Eee, Allah’ın selamı...

Baktım, sürücümüz değişmiş. Eski, asık suratlı, hoca takımına karşı biraz çekingen, merhabaya ses vermeyen sürücümüz yerine, dönem dinlencesi dolayısıyla olsa gerek, başka birini vermişler. İri yapılı, ablak suratlı, az sakallı, sevimli güleç yüzlü ve, sonradan anlayacağım, konuşkan biri...

- ☐ Eee, merhaba, selam değil mi?
- ☐ O da selam da... Öteki daha iyi.

Düşündüm, insanlar arasındaki bu esenleşme törenini... Niye selamünalüyküm’ü yeğliyor sürücümüz? Büyük olasılık, daha kuvvetli bir Arapça kokusu olduğundan. Eee, merhaba sözcüğü Arapça... Ama sürücümüz bunu bilmiyordur. Cumadan cumaya gördüğü bilgisiz bir imam demiştir mutlaka “Allah’ın selamı, ‘Selamünaleyküm’dür” diye. O imam ya, her dediğine inanılır. Bize de hoca derler ama biz başka türlü hocayız. Laik hocanın her dediği doğru olmaz. İmam efendi oysa Tanrı’nın sözünü taşıyordur ağzında...

* * *

Bayan sunucu, sunduğu izlenceyi sonlandırdı: “İyi akşamlar, iyi hafta sonları, iyi bayramlar, iyi tatiller, iyi şanslar, iyilikler, efendim...” Kaldı mı başka? Allah iyiliğinizi versin!

Çiğdemim Edebiyat Topluluğu
Yazarlarla Söyleşi
Kudret Emiroğlu

27 EKİM 2021

**ÇARŞAMBA
20:00**

Kısa Osmanlı - Türkiye Tarihi

www.cigdemim.org.tr

25
ÇİĞDEMİM

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ
ÇİĞDEMİM OĞUZ TANSEL SEMT KÜTÜPHANESİ
ÇALIŞMA SAATLERİ
HER GÜN - 11:00 → 17:00

ÇİĞDEM EĞİTİM, ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

MİSYON (ÖZ GÖREV)

Mahalleli olma kültürünü yaygınlaştırarak; mahalle sakinlerinin yaşam kalitesini yükseltmek ve karar alma süreçlerinde etkili olmak.

VİZYON (ÜLKÜ)

Mahalleli olma ve dayanışma kültürünün etkin olduğu, bölgesel ve ulusal karar alma süreçlerinde etkili olan, yaşam alanlarıyla farklı özellikteki bireylerin (yaş, cinsiyet, engelli) mutlu olduğu bir mahalle olmak.

Değerlerimiz

Şeffaf : Dernek, karar ve uygulamaları ile ilgili her türlü bilgi ve belgeyi paylaşır.

Gönüllü: Derneğin tüm çalışmaları gönüllülük esasına dayanır.

Dayanışmacı: Dernek, uygulamalarında; çevreye ve toplumsal olaylara duyarlı, yardımsever, paylaşımcı ve özverili bir yaklaşım sergiler.

Ön yargısız: Dernek tüm uygulamalarında önyargısız davranır. Farklı fikir, görüş ve önerilere açıktır.

Siyasi partilere karşı tarafsız ve bağımsız: Dernek, farklı siyasi görüşlere saygılıdır, eşit mesafede durur.

Katılımcı: Dernek, kararlarını katılımcılık anlayışı (ilgili tüm taraflar, kadınlar, çocuklar, engelliler, yaşlılar vb.) ve uzlaşa ile alır. Misyon, vizyon ve değerleri doğrultusunda toplumsal karar alma mekanizmalarına katılır. Mahalleyi ilgilendiren her konudaki kapsamlı çalışmayı, ortak anlayış, işbölümü, yetki ve sorumlulukları belirleyip kabul gördükten sonra yurttaşlık bilinci ile ele alır.

Öncü: Dernek örnek uygulamaları ile toplumda ve çevresinde öncü bir rol üstlenir.

Öğrenen Bir Organizasyon: Değişim ve gelişime açıktır, bunun için tüm fırsatları değerlendirir.

Mahalleli olmak demek; Mahalleli olma ruhuyla (dayanışma, birlikte yapma, hareket etme ve iyi komşuluk), örgütlü yapıyla, tüm karar süreçlerine dahil olmak, mahallesinin yaşam kalitesini yükseltirken otoritelere ve diğer örgütlenmelere yardımcı olmak.